

Горна-Орѣховица, Дрѣново, Габрово, Трѣвна, Килифарево и Елена. Всѣко село и еснафъ има своята „одая“, която и подържа. Стаитѣ и мазетата подѣ тѣхъ къмъ пѣтя и нѣзината представятъ истински бойници съ тѣснитѣ си прозорци. Отъ източната и южната страна манастирътъ не е ограденъ съ такава крепостна стена било по недостигъ на срѣдства, било че опасността отъ тамъ е по-малка.

Чешмата. — Онова, което привлича вниманието на посетителя, сж силнитѣ два чучури на чешмата подѣ приемната стая. Тѣ шумно изливатъ джгообразно своитѣ студени и бистри води и мамятъ пѣтника да се поумие и утоли жаждата си. Подѣ свода върху паметна плоча се чете:

„Сей источникъ въздвижися настояниемъ господина отца Софрония игумена Плаковския обитель пророка Илия, иждивениемъ же и спомоществуванiemъ свето Търновскаго Боголюбиваго кожухарскаго еснафа лѣто господня 1850, августа 20“.

Камбанарията е построена въ 1856 година. Надъ чешмата има мраморна плоча, на която се пише, че въ манастира заседавали бунтовницитѣ презъ 1835 г., когато кап. Георги Мамарчевъ организиралъ въстанието. Това не е точнотѣй. Организаторъ на завѣрата е Велчо отъ Търново, а Мамарчевъ билъ повиканъ за командиръ.

Църквата. — Почти посрѣдъ двора е построена църквата. Надъ входа подѣ картината на Свети Илия стоятъ следнитѣ думи:

„Изобрази се въ времена х. Софрония иеромонаха, трудомъ же и иждивениемъ габровскаго руфета (еснафа) кожухарскаго 1852 г. Подписали Ганчо Недувичъ, Стою Рашовичъ, Маринъ Димовичъ“.

Църквата е построена въ 1845 г. Тя е спретнатъ кръстообразъ съ едно кубе, което се подпира на каменни колони, свързани съ желѣзни прѣтове. По стенитъ нѣма иконописъ. Върху бѣлата стена е изобразенъ Исусъ Христосъ съ подписъ „Изобразися рукою Захария Самокочанина“. Въ църквата е имало нѣкога скъпоценни чаши отъ 1791 г., сребърень кръстъ отъ 1847 г. и много книги съ бележки, но всичкитѣ били или разпилѣни и ограбени.

Предъ новата църква, малко по-наоугъ отъ нея, имало стара малка църква отъ незапомнени времена, при олтаря и се намира гробница и костница.

Игуменътъ *Софроний* разполагалъ съ голѣми срѣдства. Между 1850 — 1865 г. той е накупилъ много имоти отъ селянитѣ. За това сж запазени много турски тапии. По примѣра на х. *Теодосий Хорозовъ* той решилъ да обезсмърти името си съ нѣщо. Той оставилъ суми и завещание къмъ братята, че